

Krajský úřad Olomouckého kraje
Odbor dopravy a silničního hospodářství
Jeremenkova 40a, 779 00 Olomouc

Sp. zn.: KÚOK/78358/2024/ODSH-SD/7955

Olomouc 30.09.2024

Č. j.: KUOK 111361/2024

Vyřizuje: Mgr. Věra Tomančáková

Telefon: 585 508 305

Datová schránka: qjabfmf

E-mail: posta@olkraj.cz

Počet listů: 5

Počet příloh: 0

Počet listů/svazků příloh: 0

R O Z H O D N U T Í

Krajský úřad Olomouckého kraje v přenesené působnosti dle § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů a § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád), přezkoumal podle § 89 odst. 2 správního řádu odvolání pana [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] (dále jen „obviněný“), proti rozhodnutí Městského úřadu Šternberk, Odbor vnitřních věcí, č. j. MEST 43774/2024 ze dne 31.05.2024 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým byl obviněný uznán vinným z přestupku podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění účinném do 31.12.2023, kterého se dopustil, tím, že jako provozovatel vozidla zapsané v registru silničních vozidel dle § 2 písm. b) zákona o silničním provozu v rozporu s § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu nezajistil, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem, neboť nezjištěný řidič při řízení motorového vozidla tovární značky [REDAKCE] RZ: [REDAKCE] [REDAKCE] dne 05.05.2023 ve 14:12 hodin v obci Šternberk, na ulici Olomoucká, směr centrum, překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci stanovenou zákonem o silničním provozu na 50 km/h, kdy v měřeném úseku byla vozidlu naměřena rychlost 61 km/h. Při zvážení možné odchylky měřicího zařízení ve výši ± 3 km/h, byla tedy jako nejnižší skutečná rychlost naměřena rychlost jízdy 58 km/h, což je o 8 km/h více, než rychlost dovolená, na základě čehož nezjištěný řidič porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu a dopustil se jednání, které vykazuje znaky přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu.

Za tento přestupek byla obviněnému podle § 125f odst. 4 zákona o silničním provozu v návaznosti na § 125c odst. 5 písm. g) téhož zákona uložena pokuta ve výši 1.500 Kč. Podle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů a § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění účinném do 30.06.2024, mu byla uložena povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1.000 Kč. Splatnost pokuty a náhrady nákladů řízení byla stanovena do 30 dnů od právní moci rozhodnutí.

Po přezkoumání předloženého spisového materiálu a po posouzení podaného odvolání, rozhodl odvolací správní orgán takto:

Podle § 90 odst. 5 správního řádu se odvolání zamítá a rozhodnutí Městského úřadu Šternberk, Odbor vnitřních věcí, č. j. MEST 43774/2024 ze dne 31.05.2024, se **potvrzuje**.

O d ů v o d n ě n í:

Krajský úřad Olomouckého kraje, Odbor dopravy a silničního hospodářství (dále jen „odvolací správní orgán“), obdržel přestupkový spis prvostupňového správního orgánu, spolu s odvoláním obviněného, proti rozhodnutí Městského úřadu Šternberk, Odbor vnitřních věcí, č. j. MEST 43774/2024 ze dne 31.05.2024, kterým byl obviněný uznán vinným z přestupku provozovatele dle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu.

Z předloženého správního spisu bylo zjištěno, že dne 05.05.2023 ve 14:12 hodin v obci Šternberk, na ulici Olomoucká, směr centrum, zaznamenal rychloměr vozidlu tovární značky [REDAKCE] RZ: [REDAKCE] rychlost jízdy 61 km/h. Dne 12.05.2023 Městská policie Šternberk oznámila správnímu orgánu prvního stupně podezření ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4. zákona o silničním provozu, jehož pachatel nebyl znám. Správní orgán prvního stupně v této věci postupoval podle § 125h odst. 1 zákona o silničním provozu, a proto dne 15.05.2023 vypracoval výzvu k úhradě určené částky, která byla dne 29.05.2023 doručena dle fikce doručení (dne 17.05.2023 byla zásilka přichystána k vyzvednutí a dne 30.05.2023 vložena do schránky) obviněnému jako provozovateli motorového vozidla. Ve stanovené lhůtě 15 dnů obviněný na výzvu nereagoval, proto dne 05.04.2024 usnesením odložil přestupek neznámého řidiče, jelikož nezjistil do 60 dnů ode dne přijetí oznámení skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě.

Příkazem ze dne 05.04.2024, č. j. MEST 26369/2024, správní orgán prvního stupně rozhodl o spáchání přestupku provozovatele vozidla podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu. Tento příkaz byl obviněnému doručen dle fikce doručení dne 22.04.2024 (dne 11.04.2024 zásilka připravena k vyzvednutí a dne 24.04.2024 vložena do schránky), čímž bylo správní řízení o přestupku provozovatele zahájeno. Správnímu orgánu prvního stupně byl dne 30.04.2024 doručen odpor obviněného proti příkazu (podaný prostřednictvím České pošty, a.s. dne 29.04.2024).

Podáním odporu byl příkaz zrušen a správní orgán prvního stupně pokračoval v řízení dále. Správní orgán prvního stupně zaslal obviněnému dne 30.04.2024 „Vyrozumění o provedení důkazů mimo ústní jednání a oznámení o možnosti se vyjádřit k podkladům rozhodnutí před vydáním rozhodnutí“, kdy termín stanovil na den 29.05.2024. Toto „oznámení“ bylo doručeno obviněnému dne 13.05.2024 dle fikce doručení (dne 03.05.2024 zásilka přichystána k vyzvednutí a dne 17.05.2024 vložena do schránky).

Dne 27.05.2024 obdržel správní orgán podání odvolatele, ve kterém sděluje, že dle § 49 odst. 1 správního řádu považuje za nezbytné k uplatnění práv nařídit ústní jednání. Dále namítá, že neuděluje souhlas s provedením důkazů mimo ústní jednání a připomíná správnímu orgánu, že v dalším řízení je provádění důkazů závazné dle § 51 odst. 2 správního řádu. Dále se odkazuje na judikaturu Nejvyššího správního soudu, rozsudek č.j. 6 A 126/2002-27 ze dne 27.10.2004, kde se soud mj. vyslovil, že „*trestání za správní delikty musí podléhat stejnému režimu jako trestání za trestné činy...*“. Obviněný dále namítl, že

skutečnost, že protiprávní jednání bylo zjištěno prostřednictvím ATP při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích, nebylo doloženo. Má tak za to, že je vhodné, aby správní orgán doložil, jakým způsobem je plněna podmínka součinnosti s policií dle § 79a zákona o silničním provozu.

Dne 29.05.2024 provedl správní orgán prvního stupně dokazování mimo ústní jednání, kde se obviněný nedostavil. Správní orgán prvního stupně návrhu obviněného na provedení ústního jednání nevyhověl, jelikož od 01.01.2024 platí dle ust. §125g odst. 4 zákona o silničním provozu, že bylo-li porušení povinnosti řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích zjištěno prostřednictvím automatizovaného technického prostředku bez obsluhy, v řízení o přestupku podle § 125f odst. 1 se ústní jednání nenařídí.

Správní orgán prvního stupně následně dne 31.05.2024 vydal napadené rozhodnutí, kterým uznal obviněného vinným z přestupku provozovatele vozidla dle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, které bylo doručeno obviněnému dle fikce doručení dne 14.06.2024 (dne 04.06.2024 zásilka přichystána k vyzvednutí a dne 20.06.2024 vložena do schránky). Dne 27.06.2024 bylo doručeno správnímu orgánu odvolání obviněného, kde namítá, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v rozporu se zákonem. Správní orgán požádal o provedení ústního jednání, neboť měl pochybnost o zákonnosti listin a důkazů založených ve spise, mimo jiné proto, že správní orgán uvedl, že protiprávní jednání bylo zjištěno prostřednictvím ATP při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích, chtěl tedy zjistit legálnost tvrzení, bohužel mu toto nebylo umožněno, stejně tak nahlížení do spisu, když nemá DS. Obviněný namítá, že správní orgán rozděljuje lidi na ty, co mají DS a na ty co nemají. Obviněný namítá, že když protiprávní jednání mělo být spácháno do 31.12.2023, tak se na jednání nemělo vztahovat ust. § 125g odst. 4 zákona o silničním provozu. Správní orgán tak zcela ignoroval jeho argumenty uvedené v písemnosti ze dne 27.05.2024. Dále namítá, že pokud jeho jednání mohlo být posuzováno jako přestupek, musí být naplněna určitá míra škodlivosti pro společnost, v rozhodnutí není popsáno, jakým konkrétním způsobem došlo k naplnění materiálního znaku přestupku, uvádí se pouze obecná formulace o ustálené judikatuře. Správní orgán neuvedl žádnou konkrétní judikaturu týkající se obce Šternberk, ulice Olomoucká, ani jinak nepopsal konkrétní ohrožení v daném případě.

Správní orgán prvního stupně neshledal důvody pro vyhovění odvolání, proto jej předal se svým stanoviskem odvolacímu správnímu orgánu. Odvolací správní orgán po zjištění, že odvolání bylo podáno včas a je přípustné, přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy, přičemž správnost napadeného rozhodnutí přezkoumal v plném rozsahu, kdy dospěl k závěru, že odvolání nebylo shledáno důvodné, a proto je zamítl.

V daném případě je nutno upozornit, že k datu 01.01.2024 nabyl účinnosti zákon č. 271/2023 Sb., kterým byl novelizován zákon o silničním provozu, kterým mimo jiné došlo k úpravě či rozšíření skutkových podstat přestupků, jakož i k úpravě správního trestání. V souladu s § 2 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky se skutek posuzuje dle zákona účinného v době spáchání přestupku; podle pozdějšího zákona se posuzuje jen tehdy, je-li to pro pachatele příznivější. V souladu s výše uvedeným postupoval odvolací správní orgán při posouzení přestupku dle § 125f odst. 1 podle zákona o silničním provozu účinného do 31.12.2023, protože pozdější právní úprava není pro obviněného příznivější.

K danému odvolání je třeba nejprve uvést následující:

Dle ust. § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu stanoví, že právnická nebo fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že jako provozovatel vozidla v rozporu s ust. § 10 nezajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem.

Dle ust. § 125f odst. 2 za přestupek provozovatel odpovídá, pokud

- a) porušení pravidel bylo zjištěno prostřednictvím automatizovaného technického prostředku používaného bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích nebo se jedná o neoprávněné zastavení nebo stání,
- b) porušení povinnosti řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazuje znaky přestupku podle tohoto zákona a
- c) porušení pravidel nemá za následek dopravní nehodu.

Skutková podstata přestupku provozovatele vozidla je obsažena v ust. § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, přičemž se dále uplatní odstavce 2 téhož ustanovení, který uvádí bližší podmínky odpovědnosti za přestupek. Odpovědnost provozovatele je v tomto případě stanovena bez ohledu na jeho zavinění, tzn. objektivně za protiprávní stav, s možností liberace, jejíž důvody jsou stanoveny zejména v ust. § 125f odst. 6 zákona o silničním provozu. Vyloučení odpovědnosti za přestupek provozovatele vozidla nastává jen v případech předpokládaných zákonem. Podle ust. § 125f odst. 6 zákona o silničním provozu provozovatel vozidla za přestupek neodpovídá, jestliže prokáže, že v době před porušením povinnosti řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích bylo vozidlo, jehož je provozovatelem, odcizeno nebo byla odcizena jeho tabulka s přidělenou státní poznávací značkou, nebo podal žádost o zápis změny provozovatele vozidla v registru silničních vozidel. V daném případě však takové liberační důvody nebyly zjištěny, ani uplatněny.

Správní orgán prvního stupně a stejně tak odvolací správní orgán má za to, že v daném případě byly splněny všechny tři podmínky stanovené v ust. § 125f odst. 2 zákona o silničním provozu, tj. obviněný odpovídá za přestupek provozovatele vozidla.

Ust. § 125h odst. 1 a násl. zákona o silničním provozu stanoví, že „Obecní úřad obce s rozšířenou působností bezodkladně po zjištění nebo oznámení přestupku vyzve provozovatele vozidla, s nímž došlo ke spáchání přestupku, k uhrazení určené částky, pokud a) jsou splněny podmínky podle § 125f odst. 2, b) totožnost řidiče vozidla není známa nebo není zřejmá z podkladu pro zahájení řízení o přestupku a c) porušení je možné projednat uložením pokuty příkazem na místě. Určená částka se stanoví ve stejné výši jako pokuta, kterou lze uložit příkazem na místě. Při stanovení určené částky obecní úřad obce s rozšířenou působností přihlédne k závažnosti porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích. Určená částka je splatná do 15 dnů ode dne doručení výzvy podle odstavce 1. Výzva podle odstavce 1 musí obsahovat popis skutku s označením místa a času jeho spáchání, označení přestupku, jehož znaky skutek vykazuje, výši určené částky, datum splatnosti určené částky a další údaje nezbytné pro provedení platby a poučení podle odstavců 6 a 7.“

Správní orgán prvního stupně v této věci postupoval podle § 125h odst. 1 zákona o silničním provozu, a proto vypracoval výzvu k úhradě určené částky, která byla doručena provozovateli vozidla, obviněnému. Ve stanovené lhůtě 15 dnů obviněný na výzvu

nereagoval, tudíž správní orgán prvního stupně postupoval v souladu se zákonem, když odložil věc přestupku neznámého řidiče a zahájil řízení o přestupku provozovatele.

Zákon o silničním provozu přesně stanoví, za jakých podmínek je provozovatel odpovědný za porušování pravidel silničního provozu řidičem vozidla dle ust. § 125f zákona o silničním provozu. Dle ust. § 125g zákona o silničním provozu je-li zahájeno řízení o uložení pokuty za přestupek podle § 125f, nelze již zahájit řízení o přestupku pro stejné porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích. Řízení o přestupku lze zahájit, pokud se provozovatel vozidla zproští odpovědnosti za přestupek podle § 125f odst. 6. Správní orgán tak postupoval v souladu s ust. § 125f a 125h odst. 1 a násl. zákona o silničním provozu, když řízení o přestupku řidiče odložil a s obviněným jako provozovatelem zahájil řízení o přestupku provozovatele a ve věci rozhodl. Dále je třeba uvést, že obviněný nesplnil ani podmínky liberace, tak jak stanoví zákon o silničním provozu (§125f odst. 6 zákona o odpovědnosti za přestupky), a proto se nezprostil odpovědnosti za přestupek. Přezkoumáním spisového materiálu tak nelze než konstatovat, že správní orgán prvního stupně postupoval v rámci řízení o přestupku provozovatele v souladu s § 125f a násl. zákona o silničním provozu, kdy nebylo zjištěno žádné pochybení v jeho postupu, jak namítl obviněný v podaném odvolání.

V řízení o přestupku provozovatele vozidla se správní orgán nezabývá materiální stránkou, neboť zákon o silničním provozu provozovateli vozidla stanovil tzv. „objektivní odpovědnost“ za přestupek. Odpovědnost provozovatele je v tomto případě stanovena bez ohledu na jeho zavinění, tzn. objektivně za protiprávní stav, s možností liberace, jejíž důvody jsou stanoveny zejména v ust. § 125f odst. 6 zákona o silničním provozu, jak je již výše uvedeno, podpůrně pak i v ust. § 125e odst. 1 ve spojení s § 125f odst. 5 zákona o silničním provozu. Vyloučení odpovědnosti za přestupek provozovatele vozidla tedy nastává jen v případech předpokládaných zákonem. Nejvyšší správní soud se již mnohokrát k tomuto tématu vyjádřil, stejně tak jako např. i v již zmíněném rozsudku sp. zn. 5 As 104/2008, citují: „...je-li naplněna formální stránka správního deliktu, je za běžných okolností naplněna také materiální stránka deliktu.“ Není pochyb o tom, že formální stránka přestupku provozovatele vozidla naplněna byla a jednání neznámého řidiče jednoznačně vykazuje znaky přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu. Odvolací správní orgán tak konstatuje, že zájmem chráněným zákonem je bezproblémový a plynulý provoz na pozemních komunikacích, a to v souladu s jeho pravidly, což v nyní projednávané věci prokazatelně splněno nebylo.

Obviněný namítl, že žádal o provedení ústního jednání, jelikož měl pochybnost o zákonnosti listin založených ve spisu, tím, že protiprávní jednání mělo být zjištěno prostřednictvím ATP při dohledu na bezpečnost a plynulost silničního provozu. K tomuto uvádí odvolací správní orgán následující:

Ze spisového materiálu byli zjištěno, že po podaném odporu obviněným postupoval správní orgán prvního stupně v souladu se zákonem, kdy stanovil termín dokazování mimo ústní jednání, kde dle § 36 odst. 3 správního řádu byl obviněný vyrozuměn o právu seznámit se podklady pro vydání rozhodnutí a možnost se k nim vyjádřit. Toto vyrozumění bylo doučeno obviněnému v dostatečném předstihu. Obviněný zaslal těsně před termínem dokazování mimo ústní jednání podání, kde navrhuje provést ústní jednání. Správní orgán prvního stupně tak před termínem dokazování nemohl z časových důvodů (dva dny před jednáním) sdělit obviněnému, že dokazování mimo ústní jednání proběhne a jeho žádosti se tak nevyhoví, jelikož dle § 125g odst. 4 zákona o silničním provozu se ústní jednání od

01.01.2024 v případě tohoto typu přestupku provozovatele vozidla, neprovede. Správní orgán prvního stupně se v odůvodnění napadeného rozhodnutí pouze zmínil, že pokud by účastník řízení byl držitelem datové schránky, tak by se správní orgán pokusil mu sdělit do DS, že se termín dokazování konat bude a jeho žádosti s ohledem na § 125g odst. 4 zákona o silničním provozu se nevyhoví. K danému je třeba ještě doplnit, že obviněný měl možnost kdykoliv v průběhu řízení se dostavit ke správnímu orgánu k nahlédnutí do spisu, což neučinil. Správní orgán prvního stupně tak postupoval v souladu se zákonem, když v nařízený termín provedl dokazování mimo ústní jednání. Dle § 125g odst. 4 zákona o silničním provozu platí: *„Bylo-li porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích zjištěno prostřednictvím automatizovaného technického prostředku používaného bez obsluhy, v řízení o přestupku podle § 125f odst. 1 se ústní jednání nenařídí.“* Toto ustanovení tvoří výjimku z ust. § 80 zákona č. 250/2016 Sb. Zákodárce je totiž toho názoru, že právě v případech protiprávních jednání zjištěných pomocí ATP je dokazování primárně založeno na listinných důkazech. Výstupy z ATP jsou v dnešní době natolik přesné, že v praxi nedochází k jejich relevantnímu zpochybnění, a zcela tak dle našeho názoru postačuje účastníka řízení poučit ve smyslu ust. § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., tedy vyrozumět jej o možnosti vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí před jeho vydáním se stanovením termínu. Nicméně odvolací správní orgán považuje za vhodné poukázat na judikaturu NSS v tomto směru, že *„[p]okud správní orgán neprovede důkaz listinou v souladu s § 53 odst. 6 správního řádu, jedná se o vadu řízení. Tato vada však nemá vliv na zákonnost rozhodnutí o věci samé za situace, kdy listina byla součástí správního spisu, se kterým se mohl účastník řízení seznámit a vyjádřit se k jeho obsahu před vydáním rozhodnutí.“* Správní orgán tak v těchto případech nejenže ústní jednání nenařídí, ale není ani povinen rozhodovat usnesením v případě návrhu účastníka řízení ve smyslu ust. § 80 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb. Správní orgán prvního stupně tak postupoval v souladu se zákonem, námitka byla shledána lichou. S ohledem na skutečnost, že v projednávaném případě bylo řízení o přestupku zahájeno po 01.01.2024, tak správní orgán prvního stupně správně postupoval v řízení dle nové právní úpravy upravující procesní postup správního orgánu.

K námitce obviněného týkající se součinnosti městské policie s Policií ČR, je třeba uvést, že ve spisovém materiálu správního orgánu prvního stupně je Stanovisko k používání stacionárních a přenosných měřičů rychlosti městskou policií Šternberk pro rok 2023 vedené pod č.j. KRPM-152304-2/ČJ-2022-140506 ze dne 15.11.2022, ve kterém Policie ČR mj. souhlasí s měřením rychlosti stacionárními radary na silnici č. I/46 na ulici Olomoucká ve Šternberku, ve směru příjezdu do města před vjezdem do areálu VOP.

K používání automatizovaného technického prostředku bez obsluhy Městskou policií Šternberk je vhodné rovněž odkázat na rozsudek Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci sp.zn.: 72 A 20/2020 ze dne 14.10.2021 (dostupný na www.nssoud.cz) zabývající se stacionárními radary ve Šternberku, kde KS konstatoval: *„Lichá byla námitka, že vadou bylo nezveřejnění informace o měření rychlosti městskou policií. Žalobce námitku uvedl až v žalobě. Proto soud při jednání provedl důkaz sdělením města Šternberk ze dne 9. 8. 2021 a ze dne 26. 8. 2021 o zveřejnění informace o používání automatických technických prostředků používaných obecní policií bez obsluhy na webových stránkách města Šternberk. 28. Z citovaného sdělení ze dne 9. 8. 2021 soud zjistil, že informace o měření rychlosti stacionárními radary ve Šternberku zveřejňuje Městská policie na webu města Šternberk v sekci Městská policie a podsekcí Měření rychlosti. O umístění stacionárních radarů ode dne 20. 3. 2015 informoval samostatný článek na webu. Z dalšího vyžádaného sdělení města Šternberk ze dne 26. 8. 2021 soud zjistil, že informace o měření*

rychlosti je na webu města uveřejněna nejméně od 26. 4. 2017. K tomu městský úřad dodal vysvětlení a otisk obrazovky z webarchiv.cz a uvedl, že jde o důvěryhodný a objektivní ověřovací zdroj a službu archivující data např. městských úřadů, kterou provozuje Národní knihovna České republiky. Z tohoto otisku obrazovky soud zjistil, že dne 26. 4. 2017 předmětná informace již byla na webu města zveřejněna a byla zveřejněna až do 30. 10. 2020, tj. dne otisku obrazovky. Proto podle soudu není pochyb o tom, že tato informace byla zveřejněna i ke dni spáchání přestupku 21. 4. 2019.“

Podle ust. § 24b odst. 1 zákona o obecní policii je obecní policie oprávněna, je-li to potřebné pro plnění jejích úkolů podle tohoto nebo jiného zákona, pořizovat zvukové, obrazové nebo jiné záznamy z míst veřejně přístupných, popřípadě též zvukové, obrazové nebo jiné záznamy o průběhu zákroku nebo úkonu. Podle ust. § 24b odst. 2 zákona o obecní policii platí, že jsou-li k pořizování záznamů podle odstavce 1 zřízeny stálé automatické technické systémy, je obecní policie povinna informace o zřízení takových systémů vhodným způsobem uveřejnit. Povinnost stanovená v § 24b odst. 2 se vztahuje i na automatizované technické prostředky používané obecní policií bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích. V takovém případě lze informační povinnost splnit i umístěním příslušných dopravních značek. O používání automatizovaných technických prostředků používaných obecní policií bez obsluhy byla veřejnost informována na webových stránkách města Šternberka. Z oznámení s názvem „Měření rychlosti“ ze dne 5. 4. 2012 vyplývá, že „Městská policie Šternberk na základě zákonného oprávnění provádí měření ve vybraných lokalitách za účelem zvýšení bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích. Tuto činnost MP vykonává na místech určených po projednání s Policií České republiky (PČR), přitom postupuje v součinnosti s PČR. Stacionární radar je umístěn na Jívavské ulici a Olomoucké ulici.“ Další oznámení „Stacionární radary měří ve městě rychlost od 20. března“ pochází ze dne 20. 3. 2015. Je v něm oznámeno veřejnosti, že se „ve Šternberku od pátku 20. března 2015 měří rychlost projíždějících vozidel stacionární radary, a to hned ve dvou lokalitách: na Jívavské ulici u městského koupaliště a na Olomoucké ulici u firmy EXCALIBUR ARMY spol. s r. o. Povolená rychlost v těchto místech je 50 km za hodinu. Nyní je dokončena montáž celého systému a radary jsou propojeny s městskou policií a odborem dopravy a silničního hospodářství městského úřadu.“ Dostupné na: <https://www.sternberk.eu/mesto-a-urad/bezpecnost/mestska-policie/mereni-rychlosti/archiv/stacionarni-radary-meri-ve-meste-rychlost-od-20-brezna> Z uvedeného vyplývá, že obecní policie informovala veřejnost vhodným způsobem o tom, že bude pořizovat záznamy podle § 24b odst. 2 zákona o obecní policii. Uvedené informace je možné zjistit z veřejně přístupných zdrojů, jakými jsou webové stránky obce. Z veřejně přístupných informací lze mít za prokázané, že město Šternberk vhodným způsobem uveřejnilo informace podle § 24b odst. 2 zákona o obecní policii, a tedy že byly fotografie pořízené z automatizovaného technického prostředku zákonné. Rozhodnutí není z tohoto důvodu ani nepřezkoumatelné, ani nezákonné. Na záznam o měření je tak nutné nahlížet jako na důkaz získaný v souladu s právními předpisy. Ze zákona o obecní policii ani jiných právních předpisů neplyne konkrétní způsob, jakým má být veřejnost informována o zřízení automatického technického systému k pořizování záznamů ve smyslu § 24b odst. 2 zákona o obecní policii; může se tak stát zveřejněním na úřední desce obce, na webových stránkách obce či obecní policie, případně i v periodiku dostupném na internetu nebo jiným vhodným způsobem; nelze přitom trvat na tom, aby musela obec prokazovat, že se s touto informací seznámil či mohl seznámit i sám pachatel přestupku, ať už materiálně či formálně (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16.12.2019, č.j. 9 As 280/2019-39). Nelze ani dovozovat, že by za účelem naplnění požadavku podle § 24b odst. 2 zákona o obecní policii měl být zveřejněn konkrétní

dokument, jímž byl příslušným orgánem schválen určitý úsek pro měření rychlosti či kterým bylo ověřeno konkrétní měřidlo. Lze tedy konstatovat, že podmínka provádění měření rychlosti ve smyslu § 24b odst. 2 zákona o obecní policii byla splněna.“ Námitka tak byla shledána lichou. Prokázání splnění zákonných podmínek je také na <https://www.sternberk.eu/mesto-a-urad/bezpecnost/mestska-policie/mereni-rychlosti>.

Ze spisového materiálu, tj. z ověřovacího listu č. 8012-OL-70650-22 ze dne 27.10.2022 vyplývá, že v daném případě byla rychlost měřena silničním rychloměrem UnicomSPEED, umístění rychloměru ulice Olomoucká ve Šternberku, směr centrum. Doba platnosti ověření rychloměru skončila dne 26.10.2023. Ze záznamu o naměřené rychlosti spolu s fotodokumentací změřeného vozidla bylo zjištěno přesné místo změření dle GPS, dále že vozidlo bylo změřeno rychloměrem UnicomSPEED dne 05.05.2023 na ulici Olomoucká, směr centrum, detektor 1, změřená rychlost 61 km/h, nejvyšší dovolená rychlost 50 km/h, vzdálenost 2,5 m, interval 0,1463 s.

Odvolací správní orgán má za to, že se k daným námitkám správní orgán vypořádal dostatečně, kdy podklady ze spisového materiálu (ověřovací list a záznam s fotodokumentací změřeného vozidla) jsou dostatečnými podklady pro prokázání změřené rychlosti v souladu s návodem k obsluze, kdy ze spisu nevyplývá opak.

Odvolací správní orgán konstatuje, že ze záznamu s fotografií změřeného vozidla, oznámení přestupku a webových stránek města Šternberk upravující oprávněnost měření rychlosti Městkou policií Šternberk na daném místě, vyplývá, že měření rychlosti bylo provedeno v souladu se zákonem a záznam z rychloměru byl získán v souladu se zákonem. Odvolací správní orgán ještě doplňuje, že Odbor služby dopravní policie jako organizační článek Policie ČR-KŘP Olomouckého kraje na základě žádosti Městské policie Šternberk určuje opakovaně (tedy i pro rok 2023) dle ustanovení § 79a zákona o provozu na pozemních komunikacích, níže uvedené lokality na území města Šternberk, ve kterých souhlasil s měřením rychlosti vozidel stacionárními radary. Jedná se o silnici I/46 ul. Jívavská ve Šternberku ve směru příjezdu do města před křižovatkou s ul. Svatoplukova a silnici I/46 na ul. Olomoucká ve Šternberku ve směru příjezdu do města před vjezdem do areálu VOP. Důkaz výstupem z rychloměru je zákonný.

Dále se správní orgán prvního stupně zabýval možným rozpětím ukládaného správního trestu za přestupek, kdy pokutu uložil ve výši 1.500,- Kč (zákonné rozpětí dle § 125f odst. 4 ve spojení s ust. § 125c odst. 5 písm. g) zákona o silničním provozu pro přestupek dle ust. § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu - od 1.500,- Kč do 2.500,- Kč), tj. na samé spodní hranici zákonného rozpětí. Pokutu ve výši 1.500,- Kč tak považuje odvolací správní orgán s ohledem na výši naměřené rychlosti za přiměřenou, správním orgánem prvního stupně řádně odůvodněnou a korespondující s vyhodnocenými okolnostmi spáchání přestupku.

Odvolací správní orgán neshledal zákonné důvody, pro které by napadené rozhodnutí doplnil, změnil nebo zrušil. Z výše uvedených důvodů přistoupil odvolací správní orgán podle § 90 odst. 5 správního řádu k zamítnutí odvolání a k potvrzení napadené rozhodnutí.

P o u č e n í :

Proti rozhodnutí odvolacího správního orgánu se podle § 91 odst. 1 správního řádu nelze dále odvolat.

Mgr. František Pěruška
vedoucí odboru

Obdrží:

Pan

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]